

על ארבעה (3)

ד (ג) (א) (יא) אין דנין: הגה ולכן היה אסור לתפוס ולהכניס לבית הסוהר מי שנחייב אחר עונש כדי שלא יבנה וכל שכן שאסור להלקוחו (יב) דהוי ככלל דין (יד) ואם יבנה אין עליו כלום (כ"י) סמ"י רס"ג בשם שו"ת הלכות: (טו) ולא מקדשין: הגה ויש ממירין לקדש (טז) היבא דאין לו אשה ובנים (כ"ח) (ז) ואפשר דה"ה הכניסה לחופה שרי (סמ"ג) ואע"ג (יח) דלא ק"ל הכי מ"מ סומכין על זה בשעת הדחק גם כי גדול כבוד הנביות כמו שרגילין שלפעמים שלא היו יכולים להשוות עם הנדויות כיום ו' עד הלילה דעשין החוסה והקדושין גליל שבת (יט) הואיל ובכר הכינו לסעודה ולנשואין והיו ציזם לכלה ולחמן

(כ) ולא חולצין (כא) ולא מיבמין (כב) ואין כונסין (כג) ולא מקדשין (כד) ולא מתרימין ולא מפרישין (כו) תרומות ומעשרות (כז) ואין פודין הבן, (כח) ולא מתרימין ולא מפרישין (כט) תרומות ומעשרות (ל) ואין פודין הבן, (לא) ולא מקדשין, גם זה מחמת גזירה שמה יתבונן (ל"ב) אבל לא מטעם שהוא כקנה קנין בשבת

לשם חרוב

(כג) ולא מקדשין. שזו דבר לנבזה שיאמר הרי זו הקדש משום דכיון שמקדיש באמירתו החפץ להקדש (כ"א) הרי מוציאו באמירה זו החפץ מרשותו לרשות גבוה ודמי למקח וממכר משא"כ לפסוק דקנה לעניים מותר

(כד) ואין פודין, אפילו צבלי ששום ד' סלעים שדומה למקח וממכר (כו) ואין לומר יתן המעט לכהן כע"ש וכשיגיע היום לא"א בשבת שאז זמן פדיון יתן הפדיון לפי שאז לא יוכל לגדך שכיין שעדיין לא חלה המלוה עליו אף יאמר וזוהו וצעת נמי לא יוכל לגדך כיון שאז אינו עושה כלום לבן ימיו עד אחר השבת

לשם חרוב

(יח) דלא ק"ל הכי. ר"ל (יד) דמשיב הדין ק"ל כשיטת רש"י ושאר ראשונים דקדושין וזה חופה אסור בשבת וי"ט: (יט) הואיל וכו'. ר"ל ויש הפסד רב עי"ן ועי"ן נח"א שכתב שאין להקל בכל זה רק אם נשלמו השלשה פרטים דהיינו אם לא קיים פו"ר עדיין ויש הפסד רב וגם ציזם לחתן וכלה אם לא יבטלו או ועי"ן מה שכתבנו נקטנו"ל לדעת ר"מ אף כי יש לו גניס כיון שאין לו אשה ג"כ מלוה קטנה ומותר ואפשר דכ"ל דאין סומכין עליו בזה. ובין השמעות בודאי אף להחמיר בדעבד דלא גזרו על שבת בין השמעות לזכור מלוה לכו"ע

לשם ארבעה

ה הכניסה לחופה. ובסמיק כתב דכריסה לחופה לכ"ס אסור דהרי לא התירו לכ"ג לכתוב כיה"כ משום כפרה וה"ה משום פריה ורביה ועי"ן ביומא דף ר"ג פ"ב בתוס' בשם הירוש' דמשמע דשרי לכ"ג ואפשר שגם בגמ' דאין לא אסור אלא משום דאשכחנא כפ"א מ"מ לתתלה"ה י"ח ליתר שלא לאתר החופה כי כמה פצירות באין מה. כה"ס סי' ס"ב כתב שאין לפטות ירושאלין בשבת פ"ט :

על ארבעה (4)

סימן קנז

עוד שאלת מהו לפדות את הבן בשבת אי מדמינן לה להא דתנן בפרק בתרא דר"ט! אין מחרימין וכו' ביום טוב וכ"ש בשבת דאיכא משום מקח וממכר. והכא נמי דמי לה שהרי צריך לתת הפדיון, או נאמר דלא דמי לה. דאלו בפדיון הבן קצבו ידוע ולית ביה משום מקח וממכר, ואלו בההיא דאין מחרימין אין שם דבר קצוב ושמה יבאו להעריך ב"ט או בשבת ואיכא משום מקח וממכר. או נאמר דמדמינן לה לההיא דאין מפרישין תרומות² וכו' מפני שפדיון הבן לכהן צ"ט⁴, התם הוא שאין צעל הבית מקנה לו דבר שכבר הוא של כהן, ואין לצעל הבית צדס אלא טובת הנאה. אבל בפדיון הבן אין ההפרכה כלום, אבל צריך שיקנה הוא הסלעים לכהן בפדיון ואין קוין בשבת⁵.

ועוד אפילו לא יהיה אלא שפורע חובו, גם זה אסור צו"ט, אין צריך לומר בשבת כדאמרינן בפרק שואל אדם⁶ אמר ר"י אמר שמואל בני חבורה המקפידין זה על זה עונרין משום מדה ומשום משקל ומשום מניין ומשום לוויין ופורעים חובם צו"ט וכו'. דאלמא כי היכי דגזרו צהלואה שמה יכחזו הכי נמי גזרו בפריעת החוב. ועוד שאם הפדיון הוא בסלעים טובעים העומדות לקנות צדס אסור לטלטלם בשבת.

(ס)

קפה	הליכות	פרק שמיני	שלמה
-----	--------	-----------	------

ט. כשעושה המכירה בשעה החמישית כבכל שנה ומתנה שיחול הקנין רק סמוך לשבת י"י³⁹, ידקדק שהסודר שנעשה בו הקנין לא יוחזר לבעליו עד השבת י"ו⁴⁰.

39. והיינו לפי המנהג שאין מתנין שתחול המכירה בשבת משום דחיישין לדעת הגרעק"א בשרית סי' קנ"ט דגם זה בכלל איסור מקח וממכר בשבת, עיין שדי"ח מערכת חו"מ סי' ט' אות ל"ה (וראה דעות הפוסקים בזה בסי' פסקי תשובות סי' תמ"ד אות י"ז), וכ"כ בהרדשי מנחת שלמה ביצה ג' ע"א (ד"ה מתנה אדם) דאין למכור החמץ בע"ש ע"מ שיחול בשבת וכן אין להתנות שיחול שם תרו"מ למחר בשבת, דבין שהדבר תלוי בדעתו ובכל רגע אם יחזור בו או ימות לא יחול כלל, חשיב כנעשה בשבת, וכ"ה גם בחי' כתי"י למס' פסחים סי' ע"ב (לענין חמץ והקדש). אולם עיין שמירת שבת קהלתה פי"א הע' ע"ד בשם רבנו שמתנים על הפרשת תרו"מ שתחול בשבת באריכות.